

the 1990s, the number of people with a mental health problem has increased in the UK (Mental Health Act 1983, 1990).

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a vision of a new mental health system, which will be based on the following principles:

- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a vision of a new mental health system, which will be based on the following principles:

- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a vision of a new mental health system, which will be based on the following principles:

- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a vision of a new mental health system, which will be based on the following principles:

- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a vision of a new mental health system, which will be based on the following principles:

- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.

There is a growing awareness of the need to improve the lives of people with mental health problems. The Department of Health (1999) has set out a vision of a new mental health system, which will be based on the following principles:

- People with mental health problems should be treated as individuals, with their own needs and wishes.
- People with mental health problems should be given the opportunity to participate in decisions about their care and treatment.
- People with mental health problems should be given the opportunity to live in their own homes and communities.

MUSTAFA ÇİFTÇİ
Ağlaya Ağlaya Öldük Anam Bacım

MUSTAFA ÇİFTCI 1977'de doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Yozgat'ta tamamladı. 1999 yılında Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. 2000-2001 yıllarında Güney Afrika Cumhuriyeti'nde bulundu. Dönüşünde İngilizce okutmanlık, metin yazarlığı, radyo ve TV programcılığı yaptı. Evli ve iki çocuk babasıdır. Çeşitli dergilerde yayımlanmış hikâyelerini *Adem'in Kekliği* ve *Chopin* (Ülke Edebiyat, 2012; İletişim Yayınları, 2015) adlı kitabında topladı. İkinci kitabı *Bozkırda Altmışaltı* (İletişim Yayınları, 2014) Türkiye Yazarlar Birliği tarafından "2014 Yılıın En İyi Hikâye Kitabı" seçildi. *Ah Mercimeğim* (İletişim Yayınları, 2017) ve *Kalfa Uykusu* (İletişim Yayınları, 2021) dışında (Tanıl Bora'yla birlikte) iki derleme kitabı da bulunmaktadır: *Yengeler Cumhuriyeti* (İletişim Yayınları, 2017) ve *Enişte Risalesi* (İletişim Yayınları, 2019). Çiftci, 2016 yılında da Necip Fazıl Ödülleri kapsamında "İlk Eserler Ödülü" almıştır.

İletişim Yayınları 3094 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 547

ISBN-13: 978-975-05-3230-6

© 2021 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2021, İstanbul

EDİTÖR Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Tolga Sezgin

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devkaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

MUSTAFA IFTCİ

Ağlaya Ağlaya
Öldük
Anam Bacım

*Muhterem refikam Songül Hanım'a
muhabbetle, hürmetle...*

Bu kitap, yazarın daha önce çeşitli dergi ve gazetelerde yayımlanan öykülerinden bazıları seçilerek oluşturulmuştur. Öyküler, değişiklikler yapılarak yenilenmiştir.

İÇİNDEKİLER

<i>Bir avluda üç aile</i>	9
<i>Dilara</i>	13
<i>Maykıl'ı pek severdik</i>	21
<i>Ağlaya ağlaya öldük anam bacım</i>	25
<i>Fikret ile Fattirik</i>	29
<i>Bağın bahçenin mühendisi</i>	35
<i>Derdimin adı Rafet</i>	43
<i>Nuruş</i>	47
<i>Kara tabak</i>	53
<i>Bir yevmiyeye iki muallim</i>	61
<i>Sanki Amerikan başkanını seçiyoruz</i>	67
<i>Baktirim</i>	71
<i>Kitapçı baytar</i>	75
<i>Mamay</i>	79
<i>Ev işi varken roman okunur mu?</i>	87
<i>Cengiz biyoloci okuyacak yavrum</i>	91

Bir avluda üç aile

Varsa yoksa Melahat'ın sıpaları...

Bizimkiler çocuk değil mi?

Kaya kovuğundan mı çıktılar?

Ama Melahat'ı bu hale getiren kayınbabama kızarım ben. Sanki biz gelin değiliz. Sanki bizim hizmetimiz boşunadır. Aynı kahveyi ben yaparım, kayınbabam bıyığının altından zar zor bir “hımm” sesi çıkarır. Melahat yapınca, “Kızım bu kahveyi nasıl yapıyorsun, elinde tılsım mı var senin?” der. Bir de lafı var meşhur: “Eşeği yoldan çıkarır sıpanın oynaması, ehlikeyfe keyif verir kahvenin kaynaması.” Hay kahven kaynamaz olsun, ne diyeyim...

Biz aynı avlunun içinde üç eviz. Kaynanam ve kayınbabam bir evde. Eltim Melahat, kaynım Cevahir bir evde. Sonra da biz geliyoruz işte. Kayınbabam Bağ-Kur emeklisi. Ne kadar maaş aldığı bize meçhul. Kaynanamın zaten bir gözü toprağa bakıyor. Emir gelse o saat serilecek kara toprağa. Eltim Melahat üç tane eniğinin peşinde ağzında sakız akşama kadar avarelik eder. Kaynım ise güya ticaret yapar. Beşe alıp üçe satmayı maharet beller. Benim kocam Ferhat ise Alman-

ya'dadır. Orada çalışır bize avro gönderir. Bu koskoca avludaki üç ev onun eline bakar. Benim de iki tane yavrum var, Allah hepimizinkini bağışlasın.

Esasen bu avludaki geçim düzeninin dümenini bizim herifin Almanya'dan doğruca kayınbabama gönderdiği paralar çevirir ve bu halde benim azıcık da olsa bir hürmet görmem lazım değil midir? Ama yook! Benim adım sanım hiç geçmez. Varsa yoksa kaynım Cevahir ve onun uyduruk karısıyla üç tane sıpası affedersiniz. Önce onun çocuklarına bayramlık alınır, sofrada onun çocukları büyüklerin arasında karnını doyurur, benim çocuklarım mutfakta yer. Neymiş efendim Melahat'ın çocukları kalabalık içinde yerlerse iştahları oluyormuş. Bizim çocuklar da besleme çocuklar gibi ayrı yerde yesinler kimsenin gıki çıkmaz. Ama benim çıkar. Hem de nasıl çıkar.

Kayınbabama dedim ki:

“Benim yavrularımı öksüz, yetimler gibi mutfığa salıyorsun da onun çocuklarını sofrada başköşeye koyuyorsun, bilmiyor bellemeyin. Ben bunları Ferhat'a bir bir sayacağım.”

Kayınbabamın yüzü kırışmadı bile. Hatta belki biraz güldü bıyıkaltından. Neden güldü? Çünkü benim kocam olacak Ferhat tek çift laf etmez anasına, babasına, abisine... Yani benim arkam yok. Arkam olsa Ferhat, adı gibi dağlar kadar dursa arkamda, bak bu kayınbabam böyle şeyler edebilir mi? Melahat bu kadar şıkır şıkır gezebilir mi ortada?

Büyük oğlum Alper okul çağına gelmeden evvel gazeteden haber okumaya başladı. Matematikte de bir tek bölme yapamaz, gerisine zehir gibi aklı yeter. İşte bu haldeyken bir de heyecanlanır. “Ana ben ne vakit okula gideceğim acaba?” diye sorar yavrum. “Günü gelince seni elimle yazdırırım yavrum,” der, gönlünü alırım.

Melahat'ın da büyük oğlu okula yazılma çağına geldi. Fakat çocuk babası Cevahir'e çekmiş, üçün beşin hesabımı ka-

rıştırır. Okumayı bırak “A” harfini yaz desen bacakları yu-
kariya doğru yazar...

Bir gün sofradayız. Kayınbabam keyifli keyifli dişlerini ka-
rıştırıyor. Artık bu yavruyu okula yazdıralım da okusun kur-
tarsın kendini diyerek Melahat’ın oğlunun başını okşadı. Be-
nim etime sıcak demir değdi sanki. “Alper’in de yaşı geldi
dedesi. Onu da yazdıralım. El ele tutuşur giderler,” dedim.
Kayınbabamın yüzü düştü. “Kızım iki çocuğu birden yazdır-
mayı bu kese kaldırmaz. Hele biri başlasın ötekini de seneye
yazdırırız. Geçim kolay değil,” demez mi?

Başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Sıçradım kalktım
sofradan. Ağlamak istiyorum ama boğazıma bir yumruk gel-
di oturdu. Bu nasıl iş? Hem benim kocamın gönderdiği para-
ları yiyeceksiniz hem de benim ocuğumu okula yazdırmaya
gelince yan izeceksiniz. Olur mu böyle?

Ben okul meselesini kafama taktım. Herkese bir bir ks-
tüm. Evde işlere karışmadım. Sofra kurmadım. Kahve kay-
natmadım. Temizliklerine bakmadım. “Her işi has gelinleri
Melahat yapsın,” dedim.

Olanı biteni Ferhat’a telefonda anlattım. Ama hırsım geç-
medi. Telefonda Ferhat “he hı”yla savuşturdu beni. Ben ye-
rimde duramadım. Elinden tuttum Alper’i, okula vardım.
“Müdür ile görüşmem lazım,” dedim. Müdürün kapısında
beklerken hırsımdan ağlayacağım. Kayınbabama pek öfkeli-
yim fakat en çok da Ferhat’a, bizi ayak altına verdiği, ezdir-
diği için kızıyorum.

Müdür çok bekletmedi aldı beni içeriye. Makam odası-
nın ağırlığı mı kt nedir, beni bir ağlama tuttu ki sorma-
yın. İyice hykrerek ağladım müdürün odasında. Sonra da
ağzıma geleni saydım, döktüm. Olanı biteni bir bir anlattım
müdüre. İnsan evladıymış beni usul sakin dinledi. Sonra Al-
per’in eline, “Oku oğlum,” diyerek verdim bir şeyler. Alper
okudu. Bir-iki tane de hesap sordum, hepsini yaptı.